

ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਤਾਈ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੇਰਾਂ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ; ਤੀਤੁਸ; ਅਤੇ ਫਿਲੇਮੋਨ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਂ ਨਵੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਹੁਣੇ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:37) ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਡੂੰਘੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਕੀ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਮਸੀਹੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭੜਕਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਤਾਓ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਥੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:1-10)। ਉਸ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋ ਪੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਲਈ ਲੇੜੀਂਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖੇ।

ਲੇਖਕ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣ

ਵਚਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1:1; 2:18)। ਹਵਾਲੇ ਵਿਚਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਰ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, 1:2 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ 1:8 ਵੇਖੋ ਅਤੇ 4:1 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:10 ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:8 ਵੇਖੋ।)

ਹੋਰਨਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਲਾਸ ਦਾ ਨਾਮ ਢੁਕਵਾਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:4)। ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਉਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। (1:1 'ਤੇ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।)

ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ

ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਰੋਮ ਦੇ ਕਲੇਮੇਂਟ ਨੇ 95 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, “ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਇਹ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:18 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਦੇ ਇਗਨੇਸ਼ਿਅਸ ਨੇ 110 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ, “ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।” ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਸੂਝਾਓ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:17² ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। 140 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਮਾਰਸਿਐਨ ਆਧਿਕਾਰਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 170 ਈਸਵੀ ਦੇ ਮੂਰਾਟੋਰਿਅਨ ਭਾਗ ਦੀ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 180 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਆਰੇਨੇਅਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ *ਅਗੋਸਟ ਹੇਰੇਸੀਜ਼* ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਤਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।³

200 ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਈ ਲੋਕ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ—ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਮੰਨਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਲੋਕ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲੇਖਕ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ

ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ

ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿਲਿਕਿਯਾ ਦੇ ਤਰਸੁਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:39; 11:25), ਜੋ ਇੱਕ ਸਨਅਤੀ ਨਗਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਯਹੂਦੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਈਬ੍ਰੇਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਐਲੇਕਜੈਂਡ੍ਰਿਆ, ਮਿਸਰ ਦੀ ਲਾਈਬ੍ਰੇਰੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨਗਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਗਰਿਕ ਅਥੇਨੋਡੋਸਿਅਸ ਸੀ ਜੋ ਸਮਰਾਟ ਓਕਟੇਵਿਅਨ ਅਗਸਤੁਸ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜਨਮ 1-10 ਈਸਵੀ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 34-35 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਇਸਤੀਫਾਨ ਦੇ ਪਥਰਾਓ ਵੇਲੇ ਲੂਕਾ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ “ਜੂਆਨ” ਦੱਸਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 7:58)। ਜਦ 62-63 ਈਸਵੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਫਿਲੋਮੇਨ ਦੇ ਨਾਮ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਬੁੱਢਾ” ਆਖਿਆ (ਫਿਲੋਮੇਨ 9)।

ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ

ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੇਤ ਤੋਂ ਸੀ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:5-8)। ਉਸ ਦਾ ਇਬਰਾਨੀ ਨਾਮ ਸੈਲੁਸ ਸੀ: ਉਸ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਮ ਪੌਲੁਸ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:9)। ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:25-29)। ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਾਫੀ ਧਨੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਰਨਾਂ ਉਹ

ਪੋਲੁਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸੱਕਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:3)।

ਉਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ

ਪੱਕੇ ਯਹੂਦੀ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੜਕੇ ਪੰਜ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣਾ ਨੇਮ ਪੜ੍ਹਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਪੋਲੁਸ ਸ਼ਾਇਦ ਤਰਸੁਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਲੇਖਕਾਂ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:28 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਰੇਤ ਦੇ ਨਬੀ ਏਪਿਮੇਨਿਡੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ 650 ਈਸਵੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:33 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਮੈਨੈਂਡਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ 300 ਈਸਵੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਅਜੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਗਮਲੀਏਲ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:3; 5:34)।⁴ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਨੌਜਵਾਨ ਬਣ ਗਿਆ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:11-14)। ਪਲਸਤੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪੋਲੁਸ ਇਬਰਾਨੀ, ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਰਿਵਾਜ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ-ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ “ਪੇਸ਼ਾ” ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।⁵ ਪੋਲੁਸ ਨੂੰ ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਆਰਥਿਕ ਮਦਦ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਹੁਨਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:1-5)।

ਉਸ ਦੇ ਸਤਾਓ

ਪੋਲੁਸ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਐਨਾ ਸਮਰਪਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਇੱਕ ਭਿਆਣਕ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਹੂਦੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇੱਕ “ਫੌਜੀ ਆਗੂ” ਵਜੋਂ ਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗੂ ਬਣਨ ਲਈ ਰਾਜੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 6:15)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਫਿਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦਾ ਕਾਫ਼ਿਰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਸਤਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਬਣੀ। ਇਸ ਸਤਾਓ ਵਿੱਚ ਪੋਲੁਸ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਆਗੂ ਸੀ।

ਉਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ

ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ

ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਤਿੰਨ ਥਾਂਵਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (9:1-19; 22:3-16; 26:9-18)। ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਯਹੂਦੀ “ਵੱਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ” ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ, ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ “ਅਣਖੀ” ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:11-14)। ਉਹ ਪੂਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 23:1) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਜਤਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਦਰਅਸਲ ਜਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੰਮਿਸਕ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ “ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਇੱਕ ਜੇਤ” ਉਹ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਚਮਕਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਦੰਮਿਸਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:1-9)। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਤਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਾਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਦੰਮਿਸਕ ਜਾਣ ਲਈ ਆਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:10)।

ਉੱਧਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਦਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:16)। ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਮਗਰੋਂ ਪੌਲੁਸ ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗੈਰਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 22:17-21)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹਤ ਦਾ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਹੱਥ ਪਾਇਆ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:12)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਅਧੂਰਾ ਜੰਮ” ਆਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:8)।

ਰਸੂਲ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੰਮਿਸਕ ਵਿੱਚ “ਬਹੁਤ ਦਿਨ” ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:23)। ਨਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:25), ਉਹ ਅਰਬ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:11-17)। ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:18, 19)। ਯਹੂਸਲਮ ਤੋਂ ਉਹ ਤਰਸੁਸ ਨੂੰ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 11:25) ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:23)। ਫਿਰ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਅਦਭੁਤ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਨਬਾਸ ਆਣ ਕੇ ਸੌਲੁਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਲੈ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 11:25)। ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 13:1—21:17)। ਉਸ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ “ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦਾ ਰਸੂਲ” ਆਖਿਆ ਗਿਆ (ਰੋਮੀਆਂ 11:13; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:15; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:6-9)।

ਪੋਲੁਸ ਅਤੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ

ਪੋਲੁਸ ਲਗਭਗ 50-51 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਉਤਲੇ ਗ੍ਰੀਸ ਵਿੱਚ ਹੈ (ਪੇਜ 14 'ਤੇ "ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ" ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:1-9 ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਹਨ। ਧਿਆਣ ਦਿਓ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਗਰ ਵਿਚਲੇ ਯਹੂਦੀ-ਸਭਾਘਰ ਵਿੱਚ "ਤਿੰਨ ਸਬਤਾਂ" ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ (17:2)।

ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਹੰਗਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਪਰਤਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:1, 2)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਆਖਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਰੁੱਕ ਕੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬਿਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ: ਉਦੋਂ ਅਤੇ ਹੁਣ

ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 315 ਈਸਵੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਸਾਂਡਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ "ਥੱਸਲੁਨੀਕਾ"⁶ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਿਸਰੀ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੈਲਾਨੀ ਅਤੇ ਸਨਅਤੀ ਵਪਾਰੀ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬੰਦਰਗਾਹ ਸੀ।

ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ 'ਤੇ 168 ਈਸਵੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਗਰ ਸਾਰੇ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਂਨਗਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਉੱਥੇ ਪੁੱਜਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਇਸ ਨਗਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਪੇਲੀਟਾਰਕ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:6 ਵਿੱਚ "ਨਗਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ" ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਰੋਮੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਬਾਵਦੇਹ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਉਹ ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:9)। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਕਰੀ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਕੱਪੜੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੰਬੂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, "ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਅਰਥ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।"⁷

ਨਗਰ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਯਹੂਦੀ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:1) ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਾਗਰਿਕ ਗੈਰਯਹੂਦੀ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:4; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:9; 2:14)। ਜਦੋਂ ਪੋਲੁਸ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਲਈ ਬਰਿਯਾ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਆ ਪੁੱਜੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ

ਕਰਤੱਬ 17:13, 14)। ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੈਰਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਲੋਕ ਹੀ ਰੋਮੀ ਸਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਨਗਰ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਲਗਭਗ 809,457 (2001 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁਣ ਸਾਲੋਨਿਕਾ ਜਾਂ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਗ੍ਰੀਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮਹਾਂਨਗਰ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ, ਸਾਬਣ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 50,000 ਯਹੂਦੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖੇ ਸੋਲੂਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ।

ਲਿੱਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਥਾਂ

ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਸਤਾਓ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਾ ਪਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:1-10)। ਉਹ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ “ਡੱਕ ਲਿਆ” ਗਿਆ (2:17, 18)। ਖਤਰਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਾਓ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ, ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਅਥੇਨੇ ਤੋਂ ਘੱਲਿਆ ਕਿ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ (3:1-7)।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਪੌਲੁਸ ਕੋਲ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਹੜੀ ਖ਼ਬਰ ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਸੀ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:6, 7)। ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 50-51 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ 51 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 1909 ਵਿੱਚ ਡੋਲਫੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਾਲੀਓ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ 52 ਈਸਵੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:12)। ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਇਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ 51 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (2:17 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਵਕਫੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਸਤਾਓ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ (2:4-3:5), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਪਤਾ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ (3:6-10) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਲਈ (4:1-8) ਲਿਖਿਆ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹੋ ਸੀ (4:13-5:11)। ਦਰਅਸਲ ਜੇਕਰ 1 ਅਤੇ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਆਇਤਾਂ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਇੱਕਮਾਤਰ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸੁਰ (1:9) ਜੋ ਤਿੰਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ (1:5, 6; 4:8; 5:19), ਮਸੀਹ ਦੀ ਈਸਵਰਤਾਈ (3:11, 12), ਸਲੀਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤੀ (4:14; 5:9, 10), ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰ (2:13), ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ (1:1; 5:5), ਨਿੱਜੀ ਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ (4:3-8) ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਪ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਾ (4:11, 12; 5:12-15)।

ਰੂਪ-ਰੇਖਾ⁸

I. ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ (ਅਧਿਆਇ 1-3)

- A. ਸਲਾਮ (1:1)
- B. ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ (1:2-4)
- C. ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ (1:5-7)
- D. ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ (1:8-10)
- E. ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਚਾਅ (2:1-12)
 1. ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸਫਲਤਾ (2:1-8)
 2. ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਖਰਾਈ (2:9-12)
- F. ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ (2:13-16)
- G. ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਿਰਸਥਾਈ ਦਿਲਚਸਪੀ (2:17-20)
- H. ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਵਿੱਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ (3:1-5)
 - I. ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਖਬਰ ਬਾਰੇ ਅਨੰਦ (3:6-10)
 - J. ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ (3:11-13)

II. ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ (ਅਧਿਆਇ 4; 5)

- A. ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ (4:1-8)
- B. ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ (4:9-12)
- C. ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ (4:13-18)
- D. ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ (5:1-11)
- E. ਵਿਹਾਰਕ ਉਪਦੇਸ਼ (5:12-22)
- F. ਅੰਤਮ ਮਸਲੇ (5:23-28)

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਆਗੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰੋ

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਜੀ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਖਾਤਰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖੱਲਿਆ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉਤਲੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:3)। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੌਤੀ, ਮਰਕੁਸ, ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ, ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤਾ, ਉਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਉਵੇਂ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਲਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਬਣਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸਾ ਇਹੋ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:26, 27)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਤੇਬਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:30)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਗਏ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅੰਜ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ

ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਚਾਲੇ ਫਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਓ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਕਲੀਸਿਯਾ, ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਲਦਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਸਕੇ।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੱਤਰ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਾਲੋਨਿਕਾ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨਗਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ, ਸਿਲਵਾਨੁਸ (ਅਰਥਾਤ ਸੀਲਾਸ) ਅਤੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਫਿਲਿੱਪੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਰਿਯਾ, ਅਥੇਨੇ ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:1-9)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪਹਿਲਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਾਠ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਖਾਸਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖੀਏ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਵੋ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚਲੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਯੋਗ ਗਿਣਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਈਏ।

ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਰੰਭਕ ਮਹੀਨਿਆਂ ਅਤੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਸਨ (1:6, 9, 10)। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਬੱਸਲੁਨੀਕੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਿਆਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮੰਨ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ (2:13)। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਿਆਣ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੀਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਣ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੱਸਲੁਨੀਕੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (1:6; 2:14) ਅਤੇ ਆਪ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਧੀਆ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ (1:7)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਚੇਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿਗੜ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਡੇ ਜਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਿਹੜੇ ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੱਚੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਾਰ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਵਿੱਚ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਅਤੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਭਰਾ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ, ਆਦਰ ਜੋਗ, ਜਥਾਰਥ, ਸੁੱਧ,

ਸੁਹਾਉਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨੇਕ ਨਾਮੀ ਦੀਆਂ ਹਨ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:8)। ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿਚਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚਲਾ ਵਾਧਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚਲੇ ਵਾਧੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੇਗਾ।

1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਅਰੰਭ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਿਆਂ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਜਾਣ। ਅਧਿਆਇ 4 ਦਾ ਅਰੰਭ “ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (4:1, 10)। ਆਖਰੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵੱਲ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਿਆਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਅਸਲ ਵਾਧਾ ਉਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਪਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚਲੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਗੂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਸਕਣ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਤਾਂ ਵਧਣ ਦਾ ਜਤਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ; ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਧਾ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਜਿਹ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਢ ਧਰਿਆ ਸੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋੜੀ ਉਹ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੇਗਾ” (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:6)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪ੍ਰਭੂ . . . ਵਧਾਵੇ,” ਤੁਸੀਂ “ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ ਜਾਓ,” “ਹੋਰ ਭੀ ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ ਜਾਓ” ਅਤੇ “ਉੱਨਤੀ ਕਰੋ” (3:12; 4:1, 10; 5:11)। ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪੱਤਰ ਇਸ

ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਰੰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਦੇਈਏ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਧੇ ਦੇ ਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰੀਏ।

ਸਿੱਟਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਜਾਈਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਾਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚੀਏ ਕਿ ਕੇਵਲ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਹੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਗੂ—ਯਿਸੂ—ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦਿਆਂ ਮਸ਼ਵਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਮੂਨੇ ਵਾਂਗ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦਰਸਾਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਜੀਉਣਾ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੌਰ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਤੱਖ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਗੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਵਾਂਗ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਰੀਸ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:33)? ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਠਾ ਓਰੀਓ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੋਵੇਗਾ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:9)। ਆਓ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਆਖ ਸਕੀਏ।

ਸਾਡੇ ਆਗੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਨਾ। ਸਾਰੇ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿਚਲਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹਰੇਕ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (1:10; 2:19; 3:13; 4:14-17; 5:1-3, 23)। ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉੱਤੇ ਐਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮਨਬਦਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਹੁਤਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਗੇ।

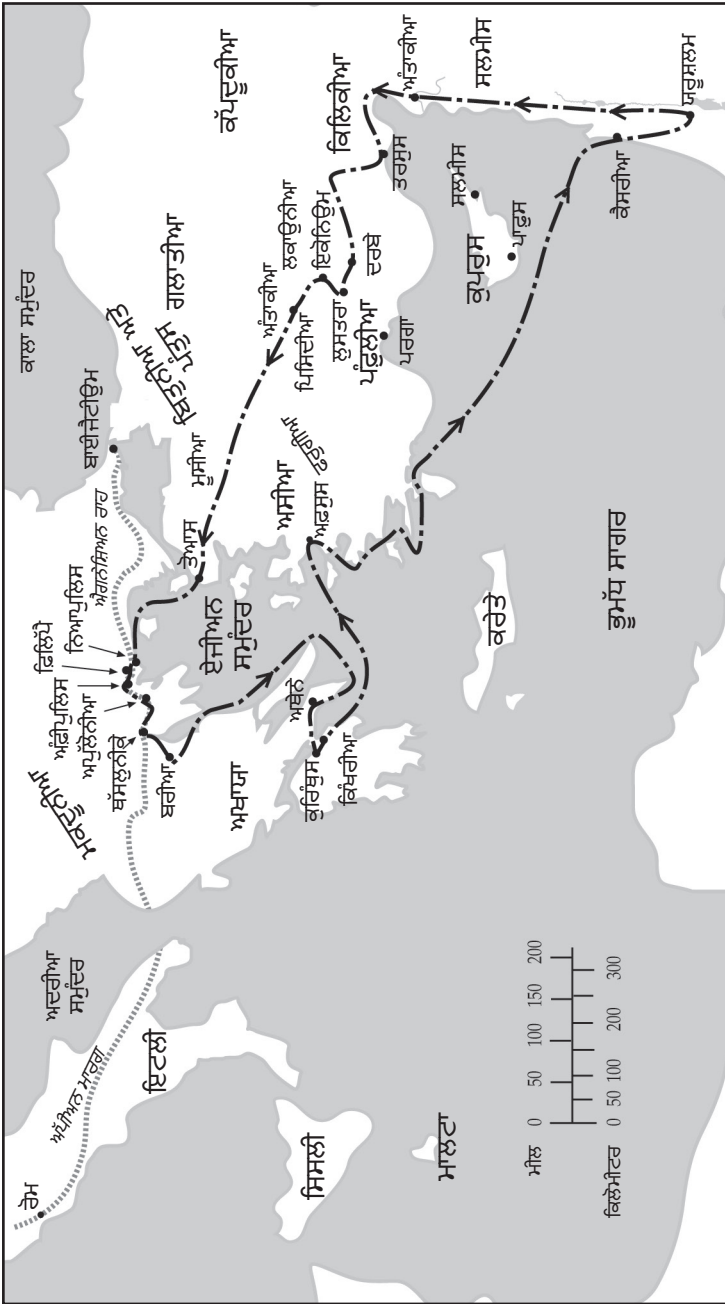
ਥੱਸਲੁਨੀਕੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਧਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਪਕਤਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਣਾ ਆਸਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਮਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸੱਚੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅੰਤ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ। 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰੰਭ ਹੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਨੰਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਦੀਪਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਗੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਰਦਿਆਂ ਅਗਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਸਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ!

TP

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕਲੋਮੋਟ ਆਫ ਰੋਮ 1 ਕਲੋਮੋਟ 38.4. ²ਇਗਨੇਸ਼ਿਅਸ ਅਪਿਸਲ ਟੂ ਦ ਇਫਿਸ਼ਿਅਨਸ 10.1. ³ਆਰੇਨੇਅਸ ਅਗੋਸਟ ਹੇਰੇਸੀਜ਼ 5.6.1. ⁴ਐਫ.ਐਫ. ਬ੍ਰੂਸ, ਪੌਲ: ਅਪੋਸਲ ਆਫ ਦ ਹਾਰਟ ਸੈਂਟ ਫ੍ਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਅਰਡਮੰਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1977), 43; ਅਤੇ ਐਵਰੇਟ ਫਰਗੁਸਨ, ਬੈਕਗ੍ਰਾਊਂਡਸ ਆਫ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀਅਨਿਟੀ, ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਨ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਅਰਡਮੰਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1993), 102-3. ⁵ਫਰਗੁਸਨ, 103. ਤੇਸ ਕਿੰਦੁਸਿਨ 1:11 ਵਿੱਚ ਰੱਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਵੇਖੋ। ⁶ਦੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਐਨਸਾਇਕਲੋਪੀਡੀਆ, ਸੰਪਾਦਨ ਜੈਕੀ ਡਬਲਿਯੂ. ਬ੍ਰੇਮਾਇਲੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਅਰਡਮੰਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 4:837 ਡੋਨਲਡ ਐੱਚ. ਮੈਡਵਿਗ ਵਿਚ "ਬੈਸਾਲੇਨਿਕਾ"। ⁷ਦੀ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰਸ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟ੍ਰੀ, ਸੰਪਾਦਨ ਫ੍ਰੈਂਕ ਈ. ਗੋਬੇਲਾਇਨ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੋਡਰਵਨ, 1978), 11:230 ਰੋਬਰਟ ਐਲ. ਬੋਮਸ ਵਿੱਚ "1 ਬੈਸਾਲੇਨਿਅਨਸ"। ⁸ਰੋਮੰਡ ਸੀ. ਕੇਲਸੀ, ਦ ਲੈਟਰਜ਼ ਆਫ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਬੈਸਾਲੇਨਿਅਨਸ, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟ੍ਰੀ, ਜਿਲਦ 13 (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਆਰ.ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1968), 18-19 ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਮਸ਼ਿਨਰੀ ਯਾਤਰਾ